

[Houe]

og drejet i udvalg vedrørende barselhvile og i børnekommissionen. Konklusionen har været, at barselhvile burde prioriteres højest. Det er den blevet, og de forbedringer, der følger med de nye skatteregler og tilskud til børnefamilier efter januar 1987, må siges i rimeligt omfang at tilgodese familier med småbørn.

På det foreliggende grundlag må jeg altså på det konservative folkepartis vegne afvise forslaget.

Niels Anker Kofoed (V):

Da mit partis ordfører ikke kan være til stede, har jeg lovet at komme med nogle betragtninger på venstres vegne. Jeg håber ikke, at produktansvarsloven gør sig gældende på et så tidligt tidspunkt!

Selv om jeg godt kan forstå intentionerne i beslutningsforslaget, er de ikke helt i overensstemmelse med vores syn på løsningen af dette problem. Vi er enige i intentionen: at varetage børnefamiliernes tarv og sikre ægtefællers ligestilling; det er rigtigt. Men vi må alligevel afvise forslaget, for det er vel i realiteten et arbejdsmarkedsanliggende.

Vores samfund er sådan indrettet, at man partout skal have begge ægtefæller ud for at tjene til livets opretholdelse. Hvis det er så nødvendigt, at arbejdsmarkedet vil have fat i begge ægtefæller, så mener vi, at det er arbejdsmarkedets omkostning. Det er det, der skal sørge for ordentlige forhold for de familier, som har børn.

Jeg tror ikke, det er rigtigt, at hver gang der er et problem, skal lovgivningsmagten agere ambulancetjeneste, for det er alligevel arbejdsmarkedets parter, der må løse problemet, hvis det skal løses rigtigt.

Jeg synes også, at de løsningsmodeller, der er anvist, vil være administrativt besværlige, og der vil blive store dokumentations- og refusionsproblemer.

Jeg vil ikke anfægte, at det er dyrt, for man kan altid sige: hvad er dyrt i forhold til den opgave, der løses? Vi mener bare ikke, det er en opgave, staten skal tage sig af. Det er først og fremmest en opgave, arbejdsmarkedets parter skal få løst. Det synes vi at de skal gå i gang med.

Vi vil afvise dette forslag.

Birthe Hansen (SF):

Vi er selvfølgelig positive over for socialdemokratiets beslutningsforslag. Når jeg siger det, er det, fordi vi i 1984 fremsatte et forslag om orlov i forbindelse med børns sygdom. Dengang var der sympati for forslaget fra flere sider i salen. Vores forslag var til første behandling ligesom dette i maj måned 1984, hvilket, sammenholdt med, at sympatien forsvandt, da man skulle finde pengene til finansieringen, gjorde, at vores forslag ikke levede videre.

Men dermed er ikke sagt, at vi ikke fortsat ønsker, at forældre, hvad enten de begge lever sammen med deres børn eller er alene med dem, bør have retten til at passe børnene under deres sygdom uden økonomisk tab og uden at skulle lyve sig selv syge, og uden at det, hvor der både er en mor og en far, i meget stort omfang er moderen, der må blive hjemme, i stedet for en deling mellem parterne.

Nu har vi fået barselorloven udvidet, og hermed har vi fået en ret til, at både far og mor kan tage hånd om det spæde barn. Det er vel lige så rigtigt, at samme mulighed gives, når barnet er ude over spædbarnsalderen, altså retten til at tage sig af sit syge barn.

Hvorfor forslagsstillerne er landet på 10 år som grænse for ordningen, når alderskriteriet i de gældende overenskomster varierer fra 12 til 18 år, kan undre lidt. Vort gamle forslag opererede med 13 år, en alder, som vi nok synes er en mere rimelig grænse.

Vi synes, det er helt fint, at der i bemærkningerne til forslaget er et righoldigt uddrag af diverse undersøgelser og rapporter som dokumentation for problemernes omfang. Det er også fint med oplysninger om svensk og norsk lovgivning; de er jo længere fremme, end vi er i øjeblikket.

Aase Olesen (RV):

Også jeg skal gentage vores tidligere principielle tilslutning til en ordning i retning af den, der er foreslået her. Det synspunkt fremsatte vi i 1984, da SF havde et tilsvarende forslag. Vi tror, at det nok bliver nødvendigt at lovgive. Jeg tror ikke, vi klarer det alene ved aftaler. Men om det nøjagtig skal have den udformning, det har her, og om man er nødt til at tage det i etaper, er noget andet.